

4 – K Zaječí

Struhařovská řemesla

Struhařov byl až do poloviny dvacátého století převážně zemědělskou obcí. Další část obyvatel nacházela práci v okolních lesích. Tomu také odpovídá skladba zaregistrovaných živností z této doby: obchod se senem, slámou a ovsem, povoznictví s koňmi, obchod kůžemi a peřím, obchod dřívím... Značná část po živnostensku provozovaných řemesel byla se zemědělstvím a prací v lese těsně spjata – kolářství, kovářství, truhlářství.

Chlvy, došky, šindele

Tehdejší vesnice byla do velké míry soběstačná – nejen v zásobování základními potravinami, otopem či stavebním materiálem, ale rovněž i pracovní silou, řemeslníky pro všechny běžné činnosti. Jednou z nejdůležitějších byla bezesporu **výstavba obytných domů**. O tom, jak probíhala výroba tehdy nejběžnější střešní krytiny – došek, se zachovalo svědectví pamětníků: „Do roku tak sedmadvacet, pokud domek nevyhořel, tak byly střechy většinou pokryty doškami. Ta stavba zespoda, to bylo kamenné, většinou na hlínu, na mazanici. Tady došky uměli dělat Kefurtové. Měli takovou stolicí, tam to zařezali a musel to uvázat. A tak ládvali celou střechu. Ze žitný slámy mlácený cepem. Tou to pokrývali a ten vršek, kde by vznikla díra na hřebenu, ten pokrývali dřevem. Naloupali dřvo a překryli to.“

„Stavba zrcadla pletce (pletceou velkým špičatým dřevem) Josef Hrouda, čp. 27“

Výstavba domů ve Struhařově vznikala především svépomocí, často ve spolupráci se sousedy a příbuzenstvem. Tím také pamětníci vysvětlují nápadnou podobu domů na Mnichovické ulici (dnes již čas-

„Čelák Josef Vlasák ve 40. letech 20. století jen majitel sídla“

tečně pozmeněnou přestavbou). „Ti chlapi si pomáhali! Když udělal jeden, šel hnedka na druhý.“ **Zednickým řemeslem** se živilo mnoho struhařovských mužů, často se jednalo o sezónní záležitost vystřídanou jinou činností v zimním období. Stavební materiál zajišťovala v letech první republiky cihelna Josefa Vlasáka v Habru (živnost **výroba a pálení cihel**).

Se stavebnictvím souvisl i řemeslo, které (podle jednoho z možných výkladů) dalo Struhařovu jeho jméno – tzv. „**strouhání šindelů**“. Tento typ střešní krytiny se však na počátku 20. století vyskytoval ve Struhařově spíše výjimečně. Dejme ještě slovo pamětníkům: „Tady se říkalo v lese „u starý šindelky“, to je někde na potoce, kde musela být voda, protože to řezali nějakou mašinou. Pak ta šindelka přešla k hájovně (čp. 88). Šindele tady řezali od lesů – Khevenhüller-Met-

Haberská Mojzína (1901)

sch, Kamorní Hrádek, ale pro svoji potřebu. Haberská „hejnovka“ léta letoucí byla – chlvy ve dvoře i hlavní budova – přikryta šindelem. A nejspíš řezali šindele pro všechny „hejnovky“ a všechny ubikace, který bylo potřeba pokrejt. Ale ve Struhařově šindele šindel nebyl.“

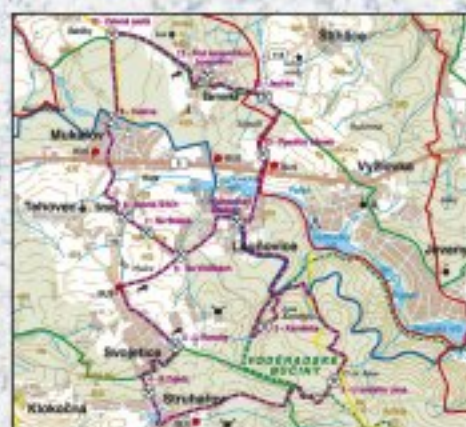
Struhařovští kameníci

Kamenictví je ve Struhařově spjata se jménem bratří Štěpánků. Antonín, kamenosochař, a jeho bratr

Dělní, kteří vytvářeli (nebo se na jejich vytváření spolupodíleli) žáci Štěpánka, byla nomenklatura a zalepila se nejednou jen o klasické náhrobky.

Josef začali v obci provozovat svoji živnost začátkem čtyřicátých let. Pracovali v dnes již neexistujícím domě čp. 32, který stál na návsi v prostoru dnešního

Chůze a jízda po lesních cestách je na vlastní nebezpečí uživatelů komunikací, povinnost zohlednit objektivní riziko (stav a povaha vozovky) je povinností uživatelů lesních cest. - V části trasy vedené po lesních cestách není udržitelná celoroční sjízdnost a schůzdnost. - V části trasy vedené po lesních cestách může být místní úpravou dočasně zakázán vstup; chůze a jízda je v tom případě zakázána.

- zákaz ohně
- zákaz jízdy do ponozu
- zákaz znečišťování
- zákaz rušení zvěře
- zákaz táboření
- zákaz sběru rostlin
- zákaz vstupu mimo trasu

parku. Největší část jejich práce tvořily náhrobky a pomníky, ale (jak můžeme vidět na fotografiích) vytvářeli i náročná sochařská díla. Svoji živnost bohužel mohli provozovat pouze do konce čtyřicátých let, po roce 1948 byla zlikvidována a Antonín Štěpánek byl nasazen do práce v uhelnéveské cihelně.

Další řemesla ve Struhařově

Z dalších řemesel ve Struhařově, jmenujme alespoň některá, živnostensky provozovaná v letech 1900 – 1950: **Kolářství** – Antonín Borovička (1937), **lakýrnictví** – Josef Barták, **obuvnictví** – Václav Matys (1926), Václav Mužík (1936), **truhlářství** – Václav Štoček (1929), **krejčovství** – Josef Šubrt (1932), **kovářství** – Josef Tománek (1914), František Tománek (1924).

Kolářství Antonín Borovička, čp. 42 (1941)

Obuvnictví Václav Mužík (čp. 8) s typickou doškovou střechou

Partners projektu

Obec Louhovice

Obec Mukařov

Obec Struhařov

Obec Svojetice

Mukařovsko

Mukařovsko, občanské sdružení pro Mukařov, Svojetice a Žemlovku

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

MAS

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA